

“Vsako zlo prinese tudi kaj dobrega”

Prvo žarišče koronavirusa v Sloveniji je marca izbruhnulo v mestu na južni strani Gorjancev, kjer se je izjemno izkazalo tudi **Društvo prijateljev mladine Metlika**.

Poklicali smo na društvo in njegova predsednica Alenka Muc, ki poleg svojega rednega dela tudi v tej krizi neumorno krovno bdi nad celotnim delovanjem društva, nas je glede same izvedbe pomoči v času pandemije napotila na podpredsednico Vladimiro Škof. Ona je namreč predsednica komisije za humanitarno dejavnost pri Društvu prijateljev mladine Metlika (DPM Metlika) in članica komisije za socialna in humanitarna vprašanja pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije (ZPMS) ter je pri ZPMS za to področje dejavnosti pristojna ne samo za Metliko, ampak za celotno Belo krajino. "Že od samega začetka krize se v metliški občini trudimo vsi," je poudarila gospa Škof. "Vsakdo, ki le lahko, pomaga, kot zna in zmore, še zlasti občina, prostovoljci Rdečega križa, civilna zaščita, dom starejših občanov, zdravstveni dom in naše šole." "Tudi v našem društvu," pojasni, "smo v teh neljubih časih iskali poti, da bi lahko v okviru danih možnosti uresničevali načrtovani program, v katerega v pomladanskem času med drugim sodijo tudi bralna značka, otroški parlamenti (šolski, občinski, priprava na regijski in nacionalni parlament), izvedba natečaja Evropa v šoli, ki smo jih morali prilagoditi novim razmeram. Osrednjo pozornost pa namenjamo humanitarni pomoči, saj imamo priznan humanitarni status že 12 let. Mi smo tam, kjer so otroci, potrebni pomoči." Ko so šole in vrtci zaprli svoja vrata, so se tudi v DPM Metlika zavedali dveh največjih težav: tega, da številni šolarji doma nimajo računalnikov za sodelovanje pri pouku na daljavo in da jim vsi starši ne morejo enako pomagati, ter tega, da so številni otroci dobili kosilo in malico brezplačno v vrtcu ali šoli, zdaj pa tega ni in so zato izdatki družin toliko večji. "Zelo smo hvaležni ZPMS, da nam je s pomočjo donatorjev namenila 30 računalnikov,

Še bolj smo se povezali med seboj, poskušamo bolje razumeti drug drugega in si med seboj pomagati.

ter metliški občini in civilni zaščiti, da so poskrbeli za njihov prevoz iz Ljubljane, tako da smo jih lahko vsaj nekaterim učencem po dogovoru s šolami hitro razdelili. Smo pa v stiku z vsemi belokranjskimi šolami ugotovili, da ostajajo še potrebe po ustreznih računalnikih, ki bi olajšali delo naših šolarjev. Nekateri učenci tako za povezavo s šolo še vedno uporabljajo samo telefon, kar seveda pomeni, da se tudi videokonferenc ne morejo udeleževati. Se pravi, da so še vedno potrebe po računalnikih, zlasti tam, kjer je v družini več otrok."

Težave so bile oziroma so ponekod še pri dostopu do interneta, zato so šole zaprosile za pomoč Zavod RS za šolstvo, ki je nekaterim družinam neposredno na dom poslal računalniške tablice in modeme za povezavo. "Potreb pa je toliko, da tega žal vsi niso mogli dobiti. Vse težave na šolah rešujejo individualno. Pri tem imajo prednost predvsem učenci in učence iz višjih razredov, saj je tam zahtevnost pouka večja, učencem v nižjih razredih pa šole še vedno omogočajo delo z nalogami, natisnjenimi na papir." So pa potrebe po računalnikih zlasti velike v romskih naseljih. "Poleg pomanjkanja teh sodobnih pripomočkov je tu še ena težava. In sicer jim starši ne znajo pomagati. V vseh drugih družinah so starši, ki imajo najmanj devetletko oziroma osnovno šolo, pri Romih pa je situacija drugačna. Na srečo imajo na osnovnih šolah romske pomočnike, ki so v stiku z romskimi otroki in se jim trudijo pomagati tudi pri nalogah. Pri tem pomaga tudi

Predsednica DPM Metlika Alenka Muc drži v rokah vse vajeti, da vsi projekti gladko tečejo.

center za socialno delo, ki jih pogosto obišče v romskih naseljih in posreduje naloge, ki jih pripravijo učitelji. Z veseljem ugotavljajo, da se je kar veliko romskih družin odzvalo in izrazilo željo, da bi otroci delali, a nimajo s čim. Zato smo tudi za tiste, ki so že doslej redno delali, namenili nekaj računalnikov." V tem kriznem času so v društvu dobili tudi 1000 evrov od Komisije za socialna in humanitarna vprašanja pri ZPMS. "S tem smo pomagali šestim družinam pri plačilu položnic in nakupu najnujnejše hrane." Konec aprila so sponzorji ZPMS v Metliko pripeljali 30 paketov hrane za socialno šibke družine z otroki šolarji, pričakovali pa so še Henklovo darilo, večjo donacijo detergentov za perilo in pomivanje. "Mi pomagamo samo družinam, ki imajo otroke šolarje," pravi gospa Škof, "Rdeči križ, s katerim se usklajujemo, pa skrbi še za vse druge družine, ki težko živijo." DPM Metlika je vključeno v projekt Zveze prijateljev mladine Moste Botrstvo v Sloveniji.

ZPMS jim je s pomočjo donatorjev do zdaj namenila 30 računalnikov.

Tajnica DPM Metlika Jagoda Car med pakiranjem paketov s hrano.

Vladimira Škof

Je upokojena pedagoška svetovalka Zavoda Republike Slovenije za šolstvo. Leta 2013 je postala častna občanka Občine Metlika in takrat jo je takole označil Toni Gašperič: S prostovoljnim delom se je začela ukvarjati že v dijaških letih, z njim je nadaljevala ves čas ob svojem poklicnem delu in je prostovoljka še danes, ko je upokojena. S svojim znanjem, sposobnostmi in izkušnjami, ki jih je pridobivala s študijem in delom na vzgojno-izobraževalnem področju, bogati številna področja življenja in dela v občini Metlika. Njena največja ljubezen in skrb so bili in so še otroci in mladina, zato ne čudi, da je bila polnih 30 let predsednica Društva prijateljev mladine Metlika. Na tem področju je pustila neizbrisni pečat. Ob dejavnostih, ki jih je razvijala v društvu, je pri otrocih spodbujala vrednote, kot so medsebojno spoštovanje, razvijanje prostovoljstva, strpnost do drugačnih, pomoč otrokom in njihovim družinam ter negovanje prijaznih medčloveških odnosov. S tem je in še vedno neizpodbitno prispeva k dvigu kakovosti življenja v občini, hkrati pa krepi in razvija dobre medčloveške in demokratične odnose v družbi. Njeno delo v različnih društvih in organizacijah je vsa ta leta brezplačno. Je prejemnica številnih državnih, pokrajinskih in občinskih priznanj.

“Trenutno imamo v Beli krajini v vseh treh občinah v projekt vključenih 96 otrok. S tem je veliko dela, saj se pri vlogah za Botrstvo povežemo s šolami, s centrom za socialno delo, z družinami v stiski opravimo številne pogovore, jim svetujemo in pomagamo pri reševanju težav,” pravi gospa Škof. “Ta sredstva so v prvi vrsti namenjena osebnemu razvoju otrok, njihovemu šolanju, razvijanju določenih talentov, udeleževanju plačljivih šolskih dejavnosti, s čimer se trudimo omogočiti vsem otrokom enake možnosti šolanja. V teh neljubih časih smo iz Botrstva izjemoma že tudi plačali kakšno položnico za elektriko, komunalne storitve ali hrano, ker ljudje nimajo denarja. V veliko pomoč družinam, sploh v teh časih, je seveda tudi to, da naši srednješolci dobivajo od ZPMS osem stipendij in še dve od Zveze prijateljev mladine Moste.”

Tudi DPM Metlika v teh časih dela na daljavo – po telefonu, e-pošti in navadni pošti, velikokrat pa morajo priti tudi v pisarno ob dogovorjenih urah za različne oblike pomoči, pogovor, nasvet, razdeljevanje donacij, urejanje administrativnih zadev, za odgovarjanje na različna sporočila, e-pošto, objavljanje obvestil članom, pisanje poročil, urejanje računovodskih poslov, urejanje podatkov, komuniciranje s šolami, z otroki, družinami, s krovno organizacijo ter drugimi zvezami in društvi. “Res smo zelo hvaležni občini in občinskemu svetu, da smo po toliko letih delovanja končno dobili redno polno zaposleno tajnico. Gospa Jagoda Car je že prej delala v našem društvu prek javnih del, v razpisanih projektih pa tudi kot prostovoljka, sicer vsega tega dela nikakor ne bi zmogli.”

Gospa Škof pravi, da so te hude razmere prinesle tudi kaj dobrega. “Opažam večjo prijaznost med ljudmi, še bolj smo se povezali med seboj, nekako poskušamo bolje razumeti drug drugega in si med seboj pomagati. Otroci pa so bolj povezani s šolo, spoznavajo

še drugačne poti do znanja, več so skupaj s starši. Zelo je treba pohvaliti tudi učitelje, ki so se prilagodili učenju na daljavo, kar zahteva veliko iznajdljivosti in dela, ki ga odlično opravljajo. Se mi pa zdi, da so tudi oni presečeni nad odzivom otrok, nad njihovim sodelovanjem. Pri nekaterih zdaj na novo odkrivajo določene sposobnosti, ki prej niso izstopale. To je v tej situaciji res res en velik svetel žarek, da ves ta trud ni zaman.”

“Veste,” poudari gospa Škof, “ljudje so tako zelo hvaležni za podarjene računalnike. Sploh niso mogli verjeti, da so jih dobili. Lepo je, da so še ljudje v tej naši Sloveniji, ki so pripravljene pomagati drug drugemu! Ravno danes sem prejela pismo matere, ki je pred nekaj urami skupaj s sinom vsa objokana od sreče prevzela računalnik in paket hrane, vreden okrog 25 evrov. Takole pravi: 'Pozdravljeni! Hvala za donacijo računalnika in hrane. Ne znam vama opisati občutka, ki me je prevzel, da o sinu ne govorim. Medtem ko sem vrnila avto, je sin razpakiral škatlo in mi takoj, ko sem prišla, s solzicami sreče pokazal, kaj vse je v njej. Hvala vam še enkrat! Rešili ste nas stroška za nakup računalnika, prav tako za hrano ste mi ogromno privarčevali. Hvala vam še enkrat! Malce pozneje sem od nje prejela še pismo, ki ga je napisala v imenu treh družin, ki jim je dostavila pakete s hrano: 'Iskreno se vam zahvaljujem za prejeto donacijo hrane. Starši z otroki so neizmerno hvaležni, saj se jim je s tem odvalil kamen od srca. Še enkrat iskrena hvala! Jočejo od sreče! Imejmo se še naprej radi, ostanimo zdravi vsi skupaj!' To ti pove vse. Naj dodam, da mi je njen sinko danes rekel: 'Čujte, kaj bi lahko še za mojega prijatelja dali kaj hrane, ker oni tudi nimajo.' Takšne stvari te res globoko ganejo.”

♦ Napisal: **Borut Omerzel**

♦ Fotografije: **Shutterstock, arhiv DPM Metlika, osebni arhiv Vladimire Škof in Alenke Muc**